siirler_8

KERBELA

Yine muharrem
Yine aşura
Yine maziden hatıra
Kekeme acılar gelip oturur başucumuza,

Kanlı bir kum fırtınasında
Mersiye okur çöller -
Cennet gençlerinin efendisi adina,
Güneş mum gibi eriyiverir,
Yıldızlar Kerbela'ya düşer,
En güzelden, yıllar evvelinden
Kesik bir başı okşar gibi teselli ..

Fıratın gözleri hala kan çanagı..
Asırlar geçti, yetmedi
Hala yas tutar gözlerimiz,
Ey Hüseyin(r.a)!
Susuz kalan her gül
Senin kanınla hayat bulur simdi!
Kırmızı ölümü terkine alıp gittin,
Zeynep (r.a) el sallıyor Kerbela'dan, ardından senin,
Melekler gözyaşı döküyor
Biz de ağlıyoruz
Ağlayışımız seni bilmeyişimizden,

Yine Muharrem
Ve bugün aşura
Bugün demli efkarlar dolaşır zulamda,
Ey Hüseyin (r.a)!
Gittin, gözlerimizde kırmızı gözyaşı kaldı
Gittin, ellerimizde sabır
Yüreklerimizde davana sebat kaldı,
Ey Zeynep (r.a)!
Ey kılıçların efendisinin kızı!
Haber saldın tüm cihana
On dört asır evvelinden:
Kerbela'ya kimsecikler uğramasın!
O gün sabahı olmadı âlemin,
Güneş Kerbela topraklarına gömüldü,

Ey Hüseyin (r.a)!
Ey dünya gözüyle görülebilecek
Cennet güllerinin sonuncusu!
Bugün seni yine hayırla yad ediyoruz
Senin neslinden öyleler geldi ki
"Binlerce başın feda olduğu hakikat uğruna –
bizim başımız dahi feda olsun" dediler,
Onlar da hasretine dayanamayıp sana geldiler.

Yine Muharrem, yine aşura
Yine Kerbelada'ki elim hatıra dokunur bir yanımıza,
Ey Hüseyin (r.a)!
Ey cennet gençlerinin efendisi!
Ey Hüseyin (r.a)!
Ey dünya gözüyle görülebilecek
Cennet güllerinin sonuncusu!
Bizi de alsana yanına
Beraber gölgelenelim tuba ağacının altında,
Bizi de al, bizi de al, bizi de al…

Zafer Isık

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

KERBELA ve HUSEYN

Peygamber Onu omzunda büyüttü

Hüseyn bendendir demişti

Daha doğduğu gün görmüştü

Yezidin Hüseyni şehit edeceğini

Muhammed'dir ; Hüseynin dedesi

Hüseyni öldürmekti Yezitin gayesi

Hüseyn, Yezide biat etmedi

Yezit hakka giden yolları kesti

Kerbela çölünde Yezit ordusu

İmamın yok Yezitlerden korkusu

Yezidin savaştığı Peygamberin yavrusu

Saltanat ve para Yezitlerin arzusu

Kerbela çölünde Yezitlerin oyunu

Kestiler İmamın gittiği yolu

Yezit savaştığın Peygamber torunu

Düşünemem Yezit senin sonunu

Yezidiler Kerbelaya pusuyu kurdu

Kerbela da Haydar-ı Kerrar'ın oğlu

Yezidin 1200 kişiydi ordusu

Hüseynin yanında hakkın ordusu

Yezit Hüseyin'e su bilevermedi

Berrak akan Fırat'a zehirler ekti

Yezit milletin senden nedir çektiği

İnsan değil misin? Artık yetmez mi?

Kan rengi oldu Fırat'ın rengi

Elinde kılıcı gönlünde sevgi

Zeynep'in bir kere yüzü gülmedi

Hüseyn hakk için ölmeyi seçti

Şehitlerin kanı doldurdu Fırat'ı

Kan içinde geldi Hüseynin atı

Hüseyn kılıçlara siper etti kendini

Şehid olmuştu şehitler şahı

Hüseyn şehitlerin şahıdır

Ali ile Fatıma’nın oğludur

Hüseynler oldukça

Dünya Yezitlere dar olur

Nurludur Hüseyn'in yolu

Kana büründü Kerbela çölü

Ali ilm şehrinin kapısı

Hüseyn kurtuluşun gemisi

HAYDAR DEMİRER

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

KERBELÂ YOLCUSU

Güzel devem ne olur, zahmetime incime

Yorulma sen, usanma, çilelere gam yeme

Eşsiz binicilere götür beni kendinle

En iyi yolculara, götür beni kendinle

Şafak henüz doğmadan, karanlığı boğmadan

Hareket et, yürü git, yerinde hiç durmadan

Öyle bir servere ki, hürdür, göğsü geniştir

Allah getirmiş onu, işi en iyi iştir

Ya Rab, o pak vücudu, belalârdan koru sen

Asla bırakma sönsün, bu ilahî nuru sen